

να παράσχει στον ενδιαφερόμενο επαρκή ένδειξη να γνωρίζει αν η απόφαση αυτή είναι θεμελιωμένη ή αντιθέτως πάσχει πλημμέλεια που επιτρέπει την αμφισβήτηση της νομιμότητάς της. Στην περίπτωση που προήγαγε υπάλληλο ο οποίος δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των εγγεγραμμένων στον πίνακα που κατήρτισε ένα όργανο ίσης εκπροσωπήσεως αρμόδιο να γνωμοδοτήσει, εκπληρώνει την υποχρέωσή της όταν στο έγγραφο με το οποίο απορρίπτει την ένσταση αναφέρει σαφώς το γεγονός ότι η συγκριτική έρευνα όλων των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων και των απαιτήτων γνώσεων για την άσκηση των καθηκόντων των υποψηφίων έγινε βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας όλων των υπαλλήλων που έχουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής.

2. Ο σκοπός του άρθρου 26 του ΚΥΚ είναι να διασφαλιστεί στον υπάλληλο το δικαίωμα αμύνης, έτσι ώστε να αποφευχθεί αποφάσεις που λαμβάνει η αρμόδια

για τους διορισμούς αρχή και επηρεάζουν την υπηρεσιακή του κατάσταση και τη σταδιοδρομία του να στηρίζονται σε περιστατικά που αφορούν τη συμπεριφορά του και τα οποία δεν αναφέρονται στον ατομικό του φάκελο. Απόφαση στηριζόμενη σε τέτοια στοιχεία είναι αντίθετη προς τις εγγυήσεις του ΚΥΚ και πρέπει να ακυρωθεί ως εκδοθείσα κατόπιν παρανόμου διαδικασίας.

Αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση αποφάσεως περί προαγωγής υπαλλήλου που προτιμήθηκε από άλλους, την οποία εξέδωσε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στηριχθείσα συγχρόνως στις εκθέσεις βαθμολογίας των υποψηφίων και στη συγκριτική αξιολόγηση των αντίστοιχων ικανοτήτων τους, η οποία προήλθε από τον ιεραρχικά προϊστάμενό τους και η οποία, ως αξιολογική κρίση που ενείχε τον κίνδυνο να είναι επιζήμια για τους απορριφθέντες υποψηφίους, δεν έπρεπε να τους ανακοινωθεί και να περιληφθεί στον ατομικό τους φάκελο.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 28ης Σεπτεμβρίου 1993 *

Στην υπόθεση T-84/92,

Finn Nielsen και Pia Møller, υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικοι αντίστοιχα Rixensart (Βέλγιο) και Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τους Thierry Demasure και Jean-Noël Louis, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Moisés Bermejo Garde, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον Denis Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 451/91 Α του Προέδρου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 16ης Οκτωβρίου 1991, περί προαγωγής του F. στον βαθμό LA 4, την ακύρωση της απόφασης περί μη προαγωγής των προσφευγόντων στον βαθμό LA 4 και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ακύρωση της απόφασης της 1ης Ιουλίου 1992 περί ρητής απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως των προσφευγόντων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. P. M. Barrington, Πρόεδρο, R. Schintgen και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 22ας Ιουνίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της υποθέσεως

- 1 Οι προσφεύγοντες, Nielsen και Møller, ανέλαβαν υπηρεσία στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΟΚΕ) την 1η Ιουλίου 1973 ως μεταφραστές της δανικής γλώσσας. Η Møller προήχθη στον βαθμό LA 5, ως κυρία μεταφράστρια, την 1η Μαΐου 1978 και ο Nielsen προήχθη στον ίδιο βαθμό, ως κύριος μεταφραστής, την 1η Ιουλίου 1982.
- 2 Με την απόφαση 2117/74, της 29ης Ιουλίου 1974, που τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις 1515/81 A, της 15ης Ιουνίου 1981, και 2903/81 A, της 13ης Δεκεμβρίου 1981, η ΟΚΕ ίδρυσε επιτροπή ίσης εκπροσώπησης για τις προαγωγές (στο εξής: επιτροπή) προκειμένου «να γνωμοδοτεί στο πλαίσιο της συμβουλευτικής διαδικασίας που προηγείται των προαγωγών εντός των σταδιοδρομιών που αποτελούνται από δύο βαθμούς και να καταρτίζει, άπαξ κατ' έτος, πίνακα υπαλλήλων άξιων προαγωγής στην επόμενη σταδιοδρομία». Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση, ο Πρόεδρος της ΟΚΕ όρισε στις 16 Μαΐου 1991 τα έξι μέλη της επιτροπής για την περίοδο προαγωγών 1991, κατά τη διάρκεια της οποίας επρόκειτο να πληρωθούν με προαγωγή δύο θέσεις βαθμού LA 4, ενώ μία τρίτη θέση LA 4 θα καθίστατο κενή από 1 Ιανουαρίου 1992 ύστερα από την περιέλευση σε κατάσταση αναπηρίας ενός υπαλλήλου.
- 3 Σε συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1991, η επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι ήταν κενές δύο θέσεις LA 4 για το 1991 και ότι θα καθίστατο κενή μία θέση LA 4 από 1ης Ιανουαρίου 1992, ψήφισε κατά πλειοψηφία υπέρ δύο υποψηφίων, ενώ ένας τρίτος υποψήφιος έλαβε τρεις ψήφους, ένας τέταρτος δύο ψήφους και ένας πέμπτος μία ψήφο. Την ίδια ημέρα η επιτροπή γνωμοδότησε προτείνοντας την προαγωγή στον βαθμό LA 4 των δύο υποψηφίων που έλαβαν την πλειοψηφία των ψήφων.
- 4 Στις 3 Δεκεμβρίου 1991 ο Feilberg, προϊστάμενος του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας, έστειλε έγγραφο στον προϊστάμενο του τμήματος «πρόσληψη και διοίκηση του προσωπικού» με το εξής περιεχόμενο: «Με το παρόν σας

επιβεβαιώνω την κατάθεση που έκανα χθες ενώπιον της επιτροπής προαγωγών για τα προσόντα των τριών υπαλλήλων LA 5 που διαθέτουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής στον βαθμό LA 4 του δανικού τμήματος μεταφράσεως, δηλαδή της Pia Møller, του Finn Nielsen και του F. Πράγματι, σας επιβεβαιώνω ότι το συμφέρον της υπηρεσίας και η αξιολόγηση των ικανοτήτων και των προσόντων των τριών υποψηφίων με ώθησαν να προτείνω την προαγωγή του F., που θεωρώ ικανότερο από τους τρεις, ενόψει και των εκθέσεων βαθμολογίας τους.»

5 Στις 6 Δεκεμβρίου 1991 ο διευθυντής της διοικήσεως προσωπικού και οικονομικών απηύθυνε στον γενικό γραμματέα έγγραφο επισυνάπτοντας τη γνωμοδότηση της επιτροπής, τους καταλόγους των υπαλλήλων που είχαν συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο προϋπηρεσίας, τον πίνακα του μέσου χρόνου αναμονής για προαγωγή, έναν πίνακα με τις προτεινόμενες ημερομηνίες ενάρξεως κάθε προαγωγής και τα σχέδια των αποφάσεων προαγωγών. Προτείνει επίσης την προαγωγή του F. στη θέση LA 4 που κατέστη κενή μετά την περέλευση σε κατάσταση αναπηρίας ενός υπαλλήλου, επιβεβαιώνοντας έτσι την πρόταση της 3ης Δεκεμβρίου 1991 του προϊσταμένου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας.

6 Στις 12 Δεκεμβρίου 1991, ο διευθυντής της διοικήσεως προσωπικού και οικονομικών διαβίβασε στον γενικό γραμματέα τον πίνακα των προακτέων υπαλλήλων στον οποίο επισυνήψε τους ατομικούς φακέλους των ενδιαφερομένων, τις εκθέσεις βαθμολογίας τους και τη γνωμοδότηση της επιτροπής.

7 Με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1991, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) προέβη στην προαγωγή στον βαθμό LA 4 των δύο υπαλλήλων που είχε προτείνει η επιτροπή, καθώς και του F., κύριου μεταφραστή στο δανικό τμήμα ο οποίος είχε προαχθεί στον βαθμό LA 5 την 1η Μαΐου 1988.

8 Ο πίνακας των υπαλλήλων που προήχθησαν εντός των σταδιοδρομιών για την περίοδο προαγωγών 1991 τοιχοκολλήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1991 και οι προσφεύγοντες έλαβαν γνώση κατά την ημερομηνία αυτή.

- 9 Στις 8 Ιανουαρίου 1992 ο πρόεδρος της επιτροπής καθώς και τέσσερα μέλη της υπέβαλαν στον γενικό γραμματέα την παραίτησή τους προσάπτοντας στην ΑΔΑ ότι απέστη από τις γνωμοδοτήσεις της επιτροπής και μάλιστα χωρίς να αιτιολογήσει τις αποκλίνουσες αποφάσεις της.
- 10 Στις 17 Μαρτίου 1992 αμφότεροι οι προσφεύγοντες υπέβαλαν ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) κατά της αποφάσεως 451/91 Α, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, με την οποία προήχθη ο F. στον βαθμό LA 4 και απερρίφθησαν σιωπηρώς οι αντίστοιχες υποψηφιότητές τους.
- 11 Με έγγραφο της 1ης Ιουλίου 1992, ο Πρόεδρος της ΟΚΕ απέρριψε τις ενστάσεις ως εξής:

«Η ένστασή σας της 17ης Μαρτίου 1992, που στρέφεται κατά της αποφάσεως 451/91 Α, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, περί προαγωγής του F. στον βαθμό LA 4 αποτέλεσε αντικείμενο επισταμένης έρευνας.

Με το πέρας της έρευνας αυτής προβαίνω στις εξής παρατηρήσεις:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η ΑΔΑ έκανε χρήση του δικαιώματός της να επιλέξει μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο προϋπηρεσίας στον βαθμό τους και μετά από συγκριτική έρευνα των προσόντων εκείνων των υπαλλήλων που διαθέτουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής καθώς και των εκθέσεων βαθμολογίας τους.

Επί του θέματος αυτού επιθυμώ να διευκρινίσω ότι, για την εκτίμηση των προσόντων και των εκθέσεων βαθμολογίας που πρέπει να ληφθούν υπόψη στα πλαίσια της προαγωγής, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως· η εξουσία αυτή έχει άλλωστε αναγνωριστεί ρητώς με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι η ΑΔΑ τήρησε σχολαστικά τους κανόνες που ορίζει το άρθρο 45 του ΚΥΚ.

Η επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για τις προαγωγές γνωμοδότησε ρητώς πριν από τη λήψη της επίδικης αποφάσεως και των δύο άλλων αποφάσεων σχετικά με την προαγωγή στη σταδιοδρομία LA 5/4.

Μολονότι έχετε συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο προϋπηρεσίας στον βαθμό, το αποτέλεσμα από τη συγκριτική έρευνα των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων και των γλωσσικών γνώσεων όλων των ενδιαφερομένων υπαλλήλων που προκύπτουν από τις εκθέσεις βαθμολογίας αποβαίνει σαφώς υπέρ του προαχθέντος προσώπου. Το να προβώ στην ανακοίνωση των λεπτομερειών της τελικής επιλογής και των διαφόρων στοιχείων της σύνθετης εκτιμήσεως των εκθέσεων θα υπήρχε κίνδυνος να ζημιώσει τους μη προαχθέντες υπαλλήλους και κατά συνέπεια δεν μου επιτρέπεται να το πράξω.

Εξάλλου, η γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τις προαγωγές και η γνώμη του προϊσταμένου του τμήματος της δανικής μεταφράσεως που δεν πρότειναν την προαγωγή σας επιβεβαιώνουν την προτίμηση της ΑΔΑ υπέρ του F.»

Διαδικασία

12 Υπό τις περιστάσεις αυτές οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Οκτωβρίου 1992.

13 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε τους διαδίκους να ανταποκριθούν στα ακόλουθα:

«1) Η ΟΚΕ καλείται να προσκομίσει τις εκθέσεις βαθμολογίας των προσφευγόντων Pia Møller και Finn Nielsen, καθώς και του F. που αφορούν την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 1988 έως τις 31 Αυγούστου 1990 (...).

- 2) Οι διάδικοι καλούνται να επιβεβαιώσουν ότι αυτός που συγκέντρωσε τρεις ψήφους κατά την ψηφοφορία που έλαβε χώρα στα πλαίσια της συνεδρίασης της επιτροπής ίσης εκπροσωπήσεως για τις προαγωγές στις 2 Δεκεμβρίου 1991 είναι ο F.»
- 14 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στα ερωτήματα που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 22ας Ιουνίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

- 15 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- 1) να ακυρώσει την απόφαση 451/91 Α, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, περί προαγωγής του F. στον βαθμό LA 4 καθώς και τις αποφάσεις περί απορρίψεως της υποψηφιότητας των προσφευγόντων για τη θέση αυτή.
  - 2) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Η ΟΚΕ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- 1) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.
  - 2) να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Οι προσφεύγοντες επικαλούνται δύο λόγους για να στηρίξουν την προσφυγή τους. Ο πρώτος λόγος έγκειται στην παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ υπό

την έννοια ότι η ΑΔΑ, προβαίνοντας στην προαγωγή του F., δεν έλαβε υπόψη της τη γνωμοδότηση της επιτροπής ούτε προέβη σε συγκριτική έρευνα των προσόντων όλων των υποψηφίων.

Ο δεύτερος λόγος έγκειται στην παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ υπό την έννοια ότι ορισμένες γνώμες και προφορικές δηλώσεις για τα προσόντα των προσφευγόντων δεν τους ανακοινώθηκαν ούτε κατατέθηκαν στον ατομικό φάκελό τους.

Επί του πρώτου λόγου περί παραβάσεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Πρώτον, οι προσφεύγοντες αιτιώνται την ΑΔΑ ότι δεν έλαβε υπόψη της τη γνωμοδότηση της επιτροπής πριν εκδώσει την απόφαση προαγωγής του F. Υπενθυμίζοντας ότι το άρθρο 5 της αποφάσεως 2903/81 Α απαιτεί από την ΑΔΑ να προβαίνει στις προαγωγές αφού προηγουμένως λάβει γνώση του πλνακα των υπαλλήλων που κριθηκαν από την επιτροπή ως οι ικανότεροι να τύχουν προαγωγής, προβάλλουν ότι, όταν ένα κοινοτικό όργανο ιδρύει εντός αυτού μια συμβουλευτική επιτροπή που δεν προβλέπεται από τον ΚΥΚ, ώστε να έχει στη διάθεσή του, ενόψει πληρώσεως ορισμένων θέσεων, γνώμη επί των ικανοτήτων και της καταλληλότητας των υποψηφίων σε σχέση με τα απαιτούμενα προσόντα, το μέτρο αποσκοπεί, σύμφωνα με τη νομολογία του Πρωτοδικείου, στο να εξασφαλίσει στο όργανο αυτό, με την ιδιότητά του της ΑΔΑ, καλύτερη βάση για να προβεί στη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων, όπως απαιτεί το άρθρο 45 του ΚΥΚ (απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 1992, T-25/90, Schönherr κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1992, σ. II-63).
- 19 Στην προκειμένη όμως περίπτωση η επιτροπή δεν είχε ενημερωθεί για την ελευθέρωση τρίτης θέσεως LA 4 στο τμήμα μεταφράσεως δανικής γλώσσας και συνεπώς δεν μπορούσε να γνωμοδοτήσει για την καταλληλότητα και τις ικανότητες των υποψηφίων ενόψει των προσόντων που απαιτούνται για τη θέση αυτή.
- 20 Πάντως, στο στάδιο της απαντήσεως, οι προσφεύγοντες, αναγνωρίζοντας ότι από τα στοιχεία που κατέθεσε η ΟΚΕ προκύπτει ότι η επιτροπή ερεύνησε τη δυνατότητα να προτείνει και τρίτον υπάλληλο για προαγωγή στον βαθμό LA 4, παραιτήθηκαν από την προβολή αυτού του επιχειρήματος.

- 21 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες αιτιώνται την ΑΔΑ ότι προέβη στην προαγωγή του F. χωρίς να υποβάλει στην επιτροπή τα στοιχεία που θα της επέτρεπαν να γνωμοδοτήσει αντικειμενικά. Υποστηρίζουν ότι, ναι μεν η επιτροπή ερευνήσε την υποψηφιότητα του ενδιαφερομένου, έκρινε όμως ότι η ίδια δεν διαθέτει τα απαραίτητα στοιχεία για να γνωμοδοτήσει αντικειμενικά επί του θέματος αυτού.
- 22 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται σχετικά ότι η ΑΔΑ δεν μπόρεσε να διαπιστώσει με σαφήνεια ότι ο F. διέθετε τα περισσότερα προσόντα, ενώ η επιτροπή, η οποία ερευνήσε τους φακέλους όλων των υποψηφίων και προέβη στην ακρόαση του ιεραρχικά προϊσταμένου τους, δεν μπόρεσε να σχηματίσει πλειοψηφία υπέρ αυτού.
- 23 Τρίτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της 1ης Ιουλίου 1992 με τα οποία απορρίφθηκαν οι διοικητικές τους ενστάσεις και τα οποία είναι άλλωστε ανεπαρκώς αιτιολογημένα, η ΑΔΑ στήριξε αποκλειστικά την απόφασή της προαγωγής του F. επί της συγκρίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας. Υπενθυμίζουν όμως ότι η επιτροπή έκρινε ότι οι εκθέσεις αυτές δεν επέτρεπαν την αντικειμενική επιλογή εκ των υποψηφίων και υπογραμμίζουν ότι η ΑΔΑ έπρεπε τουλάχιστον να αιτιολογήσει τους ακριβείς λόγους για τους οποίους αποφάσισε να μη λάβει υπόψη της τη γνωμοδότηση της επιτροπής.
- 24 Στο στάδιο της απαντήσεως οι προσφεύγοντες υποστήριξαν πάντως ότι από το έγγραφο που απέστειλε στις 6 Δεκεμβρίου 1991 ο διευθυντής διοικήσεως προσωπικού και οικονομικών στον γενικό γραμματέα προκύπτει ότι η διοίκηση δεν διαβίβασε τις εν λόγω εκθέσεις βαθμολογίας στην ΑΔΑ, με αποτέλεσμα η συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων και των εκθέσεων βαθμολογίας τους να μη καταστεί δυνατό να γίνει από την ΑΔΑ σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ.
- 25 Κατά τους προσφεύγοντες, η ΑΔΑ περιορίστηκε να επικυρώσει την εκλογή στην οποία προέβη η διοίκηση, η οποία είχε ήδη καταρτίσει πίνακα εμφανίοντα τις ημερομηνίες ενάρξεως κάθε προαγωγής και τα σχέδια των διαφόρων αποφάσεων προαγωγής, όπως προκύπτει από το έγγραφο που απηύθυνε στις 6 Δεκεμβρίου 1991 η διεύθυνση διοικήσεως προσωπικού και οικονομικών στον γενικό γραμματέα.

- 26 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι από αυτά προκύπτει ότι η ΑΔΑ δεν προέβη σε συγκριτική έρευνα των προσόντων, όπως απαιτεί το άρθρο 45 του ΚΥΚ, ή ότι έλαβε υπόψη της στοιχεία που δεν είχε υποβάλει στην επιτροπή, εμποδίζοντάς την έτσι να γνωμοδοτήσει εγκύρως.
- 27 Η καθής εκτιμά ότι ο λόγος των προσφευγόντων περί παραβίασεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ στερείται πραγματικής και νομικής βάσεως. Κατά την καθής, από τα πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 1991 προκύπτει σαφώς ότι η επιτροπή είχε πληροφορηθεί την ελευθέρωση, από 1ης Ιανουαρίου 1992, μιας θέσεως LA 4 στο τμήμα μεταφράσεως δανικής γλώσσας, μετά από την περιέλευση ενός υπαλλήλου σε κατάσταση αναπηρίας.
- 28 Η καθής διευκρινίζει συναφώς ότι η επιτροπή δεν μπόρεσε να σχηματίσει πλειοψηφία για να προτείνει έναν υποψήφιο προς πλήρωση της τρίτης θέσεως LA 4 και ότι, ενόψει της αναποφασιστικότητας της επιτροπής, η οποία δεν επιφυλάχθηκε άλλωστε να γνωμοδοτήσει για την πλήρωση αυτής της θέσεως, η ΑΔΑ εξέδωσε την απόφασή της, στηριχθείσα ιδίως στο σημείωμα του προϊστάμενου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας που πρότεινε την προαγωγή του F. Η καθής καταλήγει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 45 του ΚΥΚ, η ΑΔΑ ορθώς αποφάσισε να προαγάγει τον F. στηριχθείσα στα προσόντα και στις εκθέσεις βαθμολογίας του, μετά από συγκριτική έρευνα των προσόντων των υπαλλήλων που είχαν συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο προϋπηρεσίας.
- 29 Επιπλέον, η καθής προβάλλει ότι η επιτροπή έχει γνωμοδοτική μόνον αρμοδιότητα και ότι, ελλείψει γνωμοδοτήσεως, η ΑΔΑ παραμένει αρμόδια να προβεί εξουσιαστικώς στην εκλογή των προακτέων υπαλλήλων.
- 30 Στο στάδιο της ανταπαντήσεως, η καθής αντέκρουσε την άποψη που εξέφρασαν οι προσφεύγοντες στην απάντησή τους ότι η έλλειψη μνείας των εκθέσεων βαθμολογίας στο προαναφερθέν έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 1991 αποδεικνύει ότι η ΑΔΑ δεν διέθετε τις εκθέσεις αυτές όταν εξέδωσε την επίδικη απόφαση προαγωγής.

- 31 Η καθής υποστηρίζει ότι, αντιθέτως, όπως προκύπτει από την απάντηση στη διοικητική ένσταση, από το έγγραφο της 12ης Δεκεμβρίου 1991 του διευθυντή διοικήσεως προσωπικού και οικονομικών προς τον γενικό γραμματέα, από το έγγραφο της 3ης Δεκεμβρίου 1991 του προϊστάμενου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας προς την ΑΔΑ, καθώς και από τα πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 1991, οι φάκελοι των υποψηφίων περιείχαν τις εκθέσεις βαθμολογίας τους, τις οποίες είχε επομένως στη διάθεσή της η ΑΔΑ όταν έλαβε την απόφασή της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Πρέπει καταρχήν να διαπιστωθεί ότι, στο πλαίσιο της συνεδριάσεώς της 2ας Δεκεμβρίου 1991, η επιτροπή, μολονότι ενήμερη του ότι ήταν κενές προς πλήρωση με προαγωγή τρεις θέσεις στις σταδιοδρομίες LA 5/4 για το έτος 1991 και με έναρξη ισχύος από 1ης Ιανουαρίου 1992, περιορίστηκε να προτείνει στην ΑΔΑ τα ονόματα δύο υπαλλήλων για προαγωγή.
- 33 Από τα πρακτικά της συνεδριάσεως προκύπτει περαιτέρω ότι οι δύο προταθέντες από την επιτροπή υπάλληλοι είχαν λάβει ο καθένας την απόλυτη πλειοψηφία που απαιτεί το άρθρο 7 της αποφάσεως 2903/81 Α για την εγγραφή τους στον πίνακα υπαλλήλων που κρίνονται ικανότεροι για προαγωγή, ενώ τρεις υπάλληλοι δεν συγκέντρωσαν, κατά την ίδια ψηφοφορία, την απαιτούμενη πλειοψηφία, έχοντας λάβει αντίστοιχα τρεις, δύο και μία ψήφο. Από το έγγραφο που κατέθεσε στις 27 Μαΐου 1993 η καθής στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου και δεν αμφισβητήθηκε από τους προσφεύγοντες προκύπτει ότι ο F είναι αυτός που έλαβε τρεις ψήφους κατά την ψηφοφορία της επιτροπής.
- 34 Από τα πρακτικά της συνεδριάσεως της 2ας Δεκεμβρίου 1991 προκύπτει ακόμη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 2903/81 Α, η επιτροπή γνωμοδότησε και κατήρτισε τον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον ικανοί προαγωγής «μετά την ανάγνωση των εκθέσεων βαθμολογίας» όλων των υποψηφίων που είχαν συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο προϋπηρεσίας, τα ονόματα των οποίων περιελήφθησαν στην ψηφοφορία της επιτροπής. Από τα πρακτικά εμφανίζεται εξάλλου ότι η συζήτηση εντός της επιτροπής έγινε «αφού είχαν ήδη ακουστεί οι προϊστάμενοι των γλωσσικών τμημάτων».

- 35 Μόλις κατά το στάδιο της ανταπαντήσεως οι προσφεύγοντες, και αφού είχαν υποστηρίξει στην προσφυγή τους ότι «η απόφαση προαγωγής του F. στηρίχθηκε αποκλειστικά στη σύγκριση των εκθέσεων βαθμολογίας», ισχυρίστηκαν ότι οι εκθέσεις αυτές δεν βρίσκονταν πραγματικά στη διάθεση της ΑΔΑ κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως προαγωγής, ισχυρισμό για το βάσιμο του οποίου ο νομικός τους σύμβουλος επικαλέστηκε κατά τη συνεδρίαση ως αποδεικτικό στοιχείο ότι οι εκθέσεις βαθμολογίας δεν είχαν αποσυρθεί από τους ατομικούς φακέλους των ενδιαφερομένων.
- 36 Πρέπει να υπομνησθεί σχετικά ότι οι διατάξεις του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας απαγορεύουν την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά την έγγραφη διαδικασία (βλ. τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1992, T-53/91, Mergen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2041, και T-59/91 και T-79/91, Erpe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2061). Κατά την παράγραφο 1 των ίδιων διατάξεων, οι διάδικοι μπορούν, προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, να προτείνουν με τα υπομνήματα απαντήσεως και ανταπαντήσεως αποδεικτικά μέσα, αιτιολογώντας την καθυστερημένη πρόταση.
- 37 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, με τα έγγραφα της 1ης Ιουλίου 1992 προς τους προσφεύγοντες, με τα οποία απέρριψε τις ενστάσεις τους, η ΑΔΑ βεβαίωνε ότι άσκησε την ευχέρειά της εκλογής των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο προϋπηρεσίας στον βαθμό τους «μετά από συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που διαθέτουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής καθώς και των εκθέσεων βαθμολογίας τους». Τα ίδια αυτά έγγραφα αναφέρουν προς γνώση των προσφευγόντων ότι «το αποτέλεσμα της συγκριτικής έρευνας όλων των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων και των γλωσσικών γνώσεων όλων των οικείων υπαλλήλων (που προκύπτουν) από τις εκθέσεις βαθμολογίας αποβαίνει σαφώς υπέρ του προαχθέντος προσώπου».
- 38 Το Πρωτοδικείο δεν μπορεί επομένως παρά να διαπιστώσει ότι οι προσφεύγοντες, οι οποίοι, ήδη από την απόρριψη των ενστάσεών τους, μπορούσαν να αμφισβητήσουν ότι οι εκθέσεις βαθμολογίας βρίσκονταν στη διάθεση της ΑΔΑ κατά τον χρόνο λήψεως της αποφάσεώς της περί προαγωγής του F., δεν προέβαλαν κανένα πραγματικό ή νομικό στοιχείο ανακύψαν κατά την έγγραφη διαδικασία για να στηρίξουν τον ισχυρισμό τους περί απουσίας των εν λόγω εκθέσεων. Πρόκειται, συνεπώς, για νέο ισχυρισμό κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 39 Ωσαύτως, το προταθέν κατά το στάδιο της προφορικής διαδικασίας αποδεικτικό μέσο ότι η ΑΔΑ δεν διέθετε τις εκθέσεις βαθμολογίας πρέπει να θεωρηθεί όψιμο, εφόσον οι προσφεύγοντες δεν επικαλέστηκαν κανένα περιστατικό ικανό να τους παρεμποδίσει να το πράξουν κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας. Επομένως, και το αποδεικτικό αυτό μέσο πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 40 Κατά το άρθρο 5 της προαναφερθείσας απόφασης 2903/81 Α, η ΑΔΑ προβαίνει στις προαγωγές αφού λάβει γνώση του πίνακα που κατήρτισε η επιτροπή ίσης εκπροσώπησης για τις προαγωγές.
- 41 Από τη νομολογία του Πρωτοδικείου προκύπτει (προαναφερθείσα απόφαση *Schönheit* κατά ΟΚΕ) ότι ο πίνακας που καταρτίζει η επιτροπή προαγωγών πρέπει να αποτελεί μέρος των στοιχείων επί των οποίων στηρίζει το κοινοτικό όργανο τη δική του εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων και ότι η ΑΔΑ υποχρεούται να τον λάβει υπόψη της έστω και αν κρίνει ότι οφείλει να παρεκκλίνει. Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, η ΑΔΑ, παραλείποντας να μνημονεύσει τη γνωμοδότηση της επιτροπής προαγωγών ή να αποδείξει ότι εξεπλήρωσε την υποχρέωσή της να τη λάβει υπόψη, αθετεί την υποχρέωση που υπέχει να αιτιολογεί, τουλάχιστον κατά το στάδιο της απόφασης περί απορρίψιμης της ενστάσεως, μια αμφισβητούμενη απόφαση προαγωγής, στο μέτρο που πιστευε ότι οφείλε να αποστεί από τις προτάσεις της γνωμοδότησεως της επιτροπής προαγωγών.
- 42 Ωσαύτως, όταν η ΑΔΑ αποφασίζει, όπως εν προκειμένω, να προαγάγει υπάλληλο που δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των υπαλλήλων του πίνακα που κατήρτισε η επιτροπή ίσης εκπροσώπησης για τις προαγωγές, οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, να αιτιολογήσει την απόφασή της περί απορρίψιμης ενστάσεως στρεφόμενης κατά προαγωγής, κατά τρόπο που να επιτρέπει στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας της απόφασεως προαγωγής και να παρέχει στον ενδιαφερόμενο επαρκείς ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη ή αν πάσχει ελάττωμα που να επιτρέπει την αμφισβήτηση της νομιμότητάς της.

- 43 Στα έγγραφα τα οποία απηύθυνε στους προσφεύγοντες την 1η Ιουλίου 1992 και με τα οποία απορρίφθηκαν οι ενστάσεις τους, η ΑΔΑ υπογράμμισε σαφώς το γεγονός ότι η συγκριτική έρευνα των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων και των γλωσσικών γνώσεων των υποψηφίων στην οποία προέβη έγινε βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας όλων των υπαλλήλων που διέθεταν τα τυπικά προσόντα προαγωγής.
- 44 Πρέπει να προστεθεί ότι από την εξέταση των αναλυτικών κρίσεων που περιέχουν οι εκθέσεις βαθμολογίας των ενδιαφερομένων, εκθέσεις οι οποίες, σύμφωνα με το έγγραφο της 12ης Δεκεμβρίου 1991 προς τον γενικό γραμματέα, διαβιβάστηκαν στην ΑΔΑ, προκύπτει ότι ο F., για την περίοδο βαθμολογίας 1988-1990, έλαβε οκτώ βαθμούς «άριστα» και έξι βαθμούς «πολύ καλά», ενώ, για την ίδια περίοδο βαθμολογίας, στις εκθέσεις βαθμολογίας των δύο προσφευγόντων απαντούν αντίστοιχα, για τον πρώτο, επτά βαθμοί «άριστα» και επτά βαθμοί «πολύ καλά» και, για τον δεύτερο, πέντε βαθμοί «άριστα» και εννέα βαθμοί «πολύ καλά». Η αναλυτική εκτίμηση που αφορούσε τον F. συνοδευόταν και από ένα εγκωμιαστικό σχόλιο που ανέφερε ότι «ο F. συνέχισε να βελτιώνει το υψηλό του επίπεδο ικανότητας και πείρας», ότι «κατέβαλε εξαιρετική προσπάθεια στην καθημερινή εργασία της ομάδας» και ότι «εργάζεται συνεργαζόμενος θαυμάσια με τους συναδέλφους του».
- 45 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι εν προκειμένω η ΑΔΑ, η οποία διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να κρίνει το συμφέρον της υπηρεσίας καθώς και τα προσόντα που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο αποφάσεως προαγωγής προβλεπόμενης από το άρθρο 45 του ΚΥΚ (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1990, T-20/89, Moritz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-769), κινήθηκε εντός θεμιτών ορίων και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο, εκδίδοντας την απόφαση προαγωγής του F.
- 46 Κατά συνέπεια, ο λόγος περί παραβάσεως του άρθρου 45 του ΚΥΚ είναι απορριπτός.

Επί του δευτέρου λόγου περί παραβάσεως του άρθρου 26 του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Για να στηρίξουν τον λόγο που προβάλλουν περί παραβάσεως του άρθρου 26 του ΚΥΚ, οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν ότι το Πρωτοδικείο έκρινε, με την απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Marcato κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. II-735), ότι «οι προφορικές δηλώσεις ενός εκπροσώπου (του γενικού διευθυντή), που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγής και ενώπιον μιας προς τούτο συσταθείσας επιτροπής, πρέπει να θεωρηθούν ως αποτελούσες έκθεση κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω δηλώσεις έπρεπε αμέσως να καταγραφούν και να κατατεθούν στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος, όπως επιβάλλει το άρθρο 26».
- 48 Οι προσφεύγοντες τονίζουν ότι, όπως προκύπτει από την ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ του προέδρου της επιτροπής και της ΑΔΑ, η τελευταία ισχυρίζεται ότι έλαβε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της «μετά γνώμης της επιτροπής προαγωγών, των υπευθύνων της διοικήσεως, διαφόρων διευθυντών και άλλων προσώπων». Όμως, σύμφωνα με τους προσφεύγοντες, οι γνώμες αυτές προς την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά τους στην υπηρεσία δεν τους έγιναν γνωστές ούτε κατατέθηκαν στον ατομικό τους φάκελο, πράγμα που θίγει τα δικαιώματά τους αμύνης.
- 49 Στο στάδιο της απαντήσεως, οι προσφεύγοντες, αναγνωρίζοντας ότι εν προκειμένω το έγγραφο του προϊσταμένου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας συνιστά τη μοναδική γνώμη, υποστηρίζουν, πρώτον, ότι το έγγραφο αυτό δεν αντικατοπτρίζει τις δηλώσεις του συντάκτου του ενώπιον της επιτροπής, δεδομένου ότι, ενόψει των προτάσεων της επιτροπής αυτής, θεωρούν απίθανο ο συντάκτης του εγγράφου να έχει δηλώσει στην επιτροπή ότι ο F. του φαινόταν ο ικανότερος υποψήφιος.
- 50 Δεύτερον, ισχυρίζονται ότι το έγγραφο του προϊσταμένου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας αποδεικνύει αφεαυτού ότι ο συντάκτης του στήριξε

τη γνώμη του στα αποτελέσματα της συγκριτικής έρευνας των προσόντων των υποψηφίων και, συνακόλουθα, στα προσόντα των τριών υποψηφίων πέραν των περιόδων που αποτέλεσαν ήδη αντικείμενο εκθέσεως βαθμολογίας. Από αυτό συνάγουν ότι ο προϊστάμενος του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας κατήρτισε έκθεση βαθμολογίας των ουσιαστικών προσόντων και των ικανοτήτων τους που θα έπρεπε, σύμφωνα με το άρθρο 26 του ΚΥΚ, να τεθεί στον ατομικό τους φάκελο μετά τη διατύπωση των τυχών παρατηρήσεών τους.

51 Η καθής εκθέτει καταρχάς ότι οι προσφεύγοντες ερμηνεύουν πεπλανημένα την προαναφερθείσα απόφαση Marcato κατά Επιτροπής, ενώ η κρίση του Πρωτοδικείου ότι, «ενόψει της σπουδαιότητας που έχουν οι προφορικές αυτές δηλώσεις που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο μιας διαδικασίας προαγωγής και ενώπιον μιας προς τούτο συσταθείσας επιτροπής, πρέπει να θεωρηθούν ως αποτελούσες έκθεση κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ» και ότι «ως εκ τούτου, οι εν λόγω δηλώσεις έπρεπε αμέσως να καταγραφούν και να κατατεθούν στον ατομικό φάκελο του προσφεύγοντος, όπως επιβάλλει το άρθρο 26», σχηματίστηκε υπό ειδικές περιστάσεις, στηριχθείσα ιδίως στο γεγονός ότι η απόφαση της επιτροπής περί μη εγγραφής του Marcato στον πίνακα των υποψηφίων που κρίθηκαν ικανότεροι είχε στην πραγματικότητα βασιστεί, ελλείψει εκθέσεως βαθμολογίας, αποκλειστικά στις προφορικές δηλώσεις του εκπροσώπου του γενικού διευθυντή.

52 Η καθής υπογραμμίζει ότι η ΑΔΑ είχε εν προκειμένω στη διάθεσή της τις εκθέσεις βαθμολογίας των υπαλλήλων που διέθεταν τα τυπικά προσόντα προαγωγής και η μόνη δήλωση που έλαβε υπόψη της η ΑΔΑ, όπως συμπεριελήφθη σε υπηρεσιακό σημείωμα του ίδιου, της 3ης Δεκεμβρίου 1991, ήταν η λακωνική δήλωση του προϊσταμένου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας ο οποίος, ενόψει των εκθέσεων βαθμολογίας, των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των τριών υποψηφίων, έκρινε ότι ο F. ήταν σαφώς ο ικανότερος υποψήφιος.

53 Η καθής εκτιμά ότι δεν υφίσταται «σημαντική δήλωση» αφορώσα την προσωπική συμπεριφορά των προσφευγόντων που θα έπρεπε να περιλαμβάνεται στον ατομικό τους φάκελο. Εφόσον πρόκειται για αξιολόγηση που μπορούσε να γίνει μετά τη συγκριτική έρευνα των προσόντων των υποψηφίων, η καθής εκτιμά ότι είναι σαφές και σύμφωνο με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 1974, Grassi κατά Συμβουλίου, 188/73, Συλλογή τόμος 1974, σ. 445) ότι η δήλωση αυτή δεν πρέπει να περιλαμβάνεται στον ατομικό φάκελο του υπαλλήλου, διότι οι λόγοι στους οποίους οφείλεται η συγκεκριμένη αξιολόγηση μπορούν να αποβούν επιζήμιοι για τον ίδιο.

- 54 Καθόσον αφορά το προαναφερθέν σημείωμα της 3ης Δεκεμβρίου 1991, η καθής υπογραμμίζει επίσης ότι ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι το σημείωμα αυτό «προφανώς δεν μεταφέρει τις δηλώσεις του συντάκτου του στην επιτροπή», στερείται οποιασδήποτε σαφούς αποδείξεως. Αντιθέτως, κατά την καθής, το ίδιο το σημείωμα περιλαμβάνει την ένδειξη ότι απλώς «επιβεβαιώνει» τη δήλωση στην οποία προέβη ο συντάκτης του την προηγούμενη ενώπιον της επιτροπής.
- 55 Η καθής αντικρούει επίσης το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι το εν λόγω σημείωμα έπρεπε να είχε κατατεθεί στο ατομικό τους φάκελο ως εξομοιούμενο υποχρεωτικά με έκθεση βαθμολογίας κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ, ισχυριζόμενη ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Πρωτοδικείου, μόνο τα πραγματικά στοιχεία που αφορούν τη συμπεριφορά του υπαλλήλου πρέπει να του ανακοινώνονται και να κατατίθενται στον φάκελό του (προαναφερθείσα απόφαση Marcato κατά Επιτροπής).
- 56 Κατά την καθής, το σημείωμα της 3ης Δεκεμβρίου 1991 δεν περιλαμβάνει καμιά ατομική εκτίμηση για τη συμπεριφορά και τον τρόπο ασκήσεως των καθηκόντων των προσφευγόντων, αλλά συνιστά συγκριτική αξιολόγηση των αντιστοιχών ικανοτήτων των διαφόρων υποψηφίων, όπως άλλωστε επιβεβαιώθηκε με τη μνεία των εκθέσεων βαθμολογίας στο εν λόγω σημείωμα. Η καθής προσθέτει σχετικά ακόμη ότι στην υπόθεση Bonino κατά Επιτροπής, ο γενικός εισαγγελέας Darmon συμπέρανε ότι «δεν πρόκειται ασφαλώς για υποχρέωση της ΑΔΑ να ανακοινώνει το περιεχόμενο και το αποτέλεσμα της συγκριτικής εκτιμήσεως των αντίστοιχων ικανοτήτων των διαφόρων υποψηφίων στην οποία προέβη για να φθάσει στην επιλογή της. Αυτή η αξιολογική εκτίμηση συνιστά έκφραση της εχεμύθειας που πρέπει να αναγνωρισθεί συναφώς στη διοίκηση και η ανακοίνωσή της στους υποψηφίους που δεν έγιναν δεκτοί ενέχει τον κίνδυνο, όπως τονίσαμε, να τους προκαλέσει ζημία» (προτάσεις υπό την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 1987, 233/85, Συλλογή 1987, σ. 739, σ. 748).
- 57 Τέλος, η καθής ισχυρίζεται ότι, κι αν ακόμη υποτεθεί ότι το σημείωμα έπρεπε να περιλαμβάνεται στον ατομικό φάκελο των προσφευγόντων, η απουσία του δεν έθιξε τα δικαιώματα αμύνης και μια υποθετική παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ δεν μπορεί εν προκειμένω να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 58 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του ΚΥΚ, ο ατομικός φάκελος του υπαλλήλου περιλαμβάνει υποχρεωτικά όλα τα στοιχεία που ενδιαφέρουν την υπηρεσιακή του κατάσταση και όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά του καθώς και τις παρατηρήσεις στις οποίες προέβη ο υπάλληλος σχετικά με τα έγγραφα αυτά.
- 59 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, ο σκοπός του άρθρου 26 είναι να εξασφαλίζει το δικαίωμα αμύνης του υπαλλήλου ώστε να αποφεύγεται οι αποφάσεις που λαμβάνει η ΑΔΑ και επηρεάζουν την υπηρεσιακή κατάσταση και σταδιοδρομία του να στηρίζονται σε πραγματικά στοιχεία που αφορούν τη συμπεριφορά του και που δεν αναφέρονται στον ατομικό του φάκελο. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι απόφαση στηριζόμενη σε τέτοια στοιχεία είναι αντίθετη προς τις εγγυήσεις του ΚΥΚ και πρέπει να ακυρωθεί ως εκδοθείσα μετά από παράνομη διαδικασία (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις Bonino κατά Επιτροπής και Marcato κατά Επιτροπής· τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 1972, Brasseur κατά Κοινοβουλίου, 88/71, Rec. 1972, σ. 499, και της 3ης Φεβρουαρίου 1971, Rittweger κατά Επιτροπής, 21/70, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 675).
- 60 Καθόσον αφορά καταρχάς τον ισχυρισμό των προσφευγόντων ότι το σημείωμα που απηύθυνε στην ΑΔΑ στις 3 Δεκεμβρίου 1991 ο προϊστάμενος του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας δεν απηχούσε τις δηλώσεις του συντάκτου του στην επιτροπή, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι οι προσφεύγοντες δεν προτείνουν κανένα αποδεικτικό μέσο ικανό να θεμελιώσει ότι το εν λόγω σημείωμα δεν αποτελεί την απλή επαναβεβαίωση, προς την ΑΔΑ, των λόγων που έπεισαν τον συντάκτη του να προτείνει στην επιτροπή την προαγωγή του F.
- 61 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει περαιτέρω ότι στην προκειμένη περίπτωση οι ατομικοί φάκελοι των προσφευγόντων δεν περιλαμβάνουν το σημείωμα του προϊσταμένου του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας.

- 62 Πάντως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το σημείωμα της 3ης Δεκεμβρίου 1991 ουδόλως περιλαμβάνει συγκεκριμένα περιστατικά που να αφορούν τη συμπεριφορά των προσφευγόντων και επομένως δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως έκθεση κατά την έννοια του άρθρου 26 του ΚΥΚ. Αποτελεί μάλλον το αποτέλεσμα συγκριτικής αξιολογήσεως των αντιστοίχων ικανοτήτων των διαφόρων υποψηφίων στην οποία προέβη ο προϊστάμενος του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας για να καταλήξει στην εκλογή του και δεν πρέπει, ως αξιολογική κρίση η οποία ενέχει τον κίνδυνο να καταστεί επιζήμια γι' αυτούς, να ανακοινωθεί στους απορριφθέντες υποψηφίους (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις Grassi κατά Συμβουλίου και Bonino κατά Επιτροπής· βλ. επίσης τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1987, Delauche κατά Επιτροπής, 111/86, Συλλογή 1987, σ. 5345, και της 22ας Ιουνίου 1989, Brus κατά Επιτροπής, 104/88, Συλλογή 1989, σ. 1873).
- 63 Πρέπει εξάλλου να τονιστεί ότι η προαναφερθείσα απόφαση Marcato κατά Επιτροπής, που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες, εκδόθηκε υπό συνθήκες διαφορετικές από την παρούσα υπόθεση. Πράγματι, ο πίνακας που κατήρτισε η επιτροπή προαγωγών και η επακόλουθη απόφαση της ΑΔΑ που αρνήθηκε την εγγραφή του Marcato στον πίνακα των υπαλλήλων στηρίχθηκαν, ελλείψει εκθέσεων βαθμολογίας, μόνο στις δηλώσεις επί της συμπεριφοράς του στις οποίες προέβη ο εκπρόσωπος του γενικού διευθυντή ενώπιον της επιτροπής προαγωγών.
- 64 Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση η ΑΔΑ στηρίχθηκε στις εκθέσεις βαθμολογίας όλων των υπαλλήλων που διέθεταν τα τυπικά προσόντα προαγωγής και όχι στο περιεχόμενο του σημειώματος της 3ης Δεκεμβρίου 1991, με το οποίο ο προϊστάμενος του τμήματος μεταφράσεως δανικής γλώσσας απλώς επανέλαβε και ενέμεινε στους λόγους που τον ώθησαν να προτείνει στην Επιτροπή την προαγωγή του F., λόγους που αναφέρονται κυρίως σε συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας των τριών υποψηφίων που δεν έλαβαν την απαιτούμενη πλειοψηφία για την εγγραφή τους στον πίνακα, και συγκεκριμένα των δύο προσφευγόντων και του F.
- 65 Επομένως, ο λόγος περί παραβάσεως του άρθρου 26 του ΚΥΚ δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 66 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Πάντως, κατά το άρθρο 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.**

Barrington

Schintgen

Lenaerts

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Σεπτεμβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

D. P. M. Barrington